

Repetició amb escassa diferència

El baríton anglès Christopher Maltman i la soprano russa Olga Peretiatko, en el 'Rigoletto' que es pot veure al Gran Teatre del Liceu fins al 19 de desembre QUIQUE GARCÍA / EFE.

El Liceu sembla destinat a ser un teatre de sorpreses. Després d'haver-nos fet tocar, certament, el paradís amb grans produccions com ara l'Orpheus de Telemann amb René Jacobs, l'extraordinari Oedipus Rex de Stravinsky amb una confirmació del bon estat de forma dels cossos estables del teatre o un més que reeixit Pierrot Lunaire, la programació ens ha tornat a insistir en una producció de Rigoletto (1851) idèntica a la que ja havíem pogut veure fa només quatre anys. La repetició només es pot entendre des del prisma d'aquells que, puerilment, creuen que això de les òperes va de simples productes que es compren per un públic que sempre vol comprar el mateix obviant, així, la funció prescriptora i talentosa d'un teatre públic de fer comprendre la importància i transcendència d'altres importants títols. I si es fa per amortitzar la producció, alguna cosa cal també reflexionar. Per què no repetir, per exemple i a propòsit de Verdi, La forza del destino (1862) o

programar algun dia l'interessantíssim Stiffelio? Mentrestant, però, ens podem fer les trampes al solitari que vulguem amb estratègies buides de mercadotècnica, inclosos podcasts per oblidar, i esperar que el producte faci la resta. Però Rigoletto és més que un producte, i no deixa de ser una obra mestra concebuda a partir d'un excel·lent llibret de Francesco Maria Piave, on la llengua italiana és la clau per assolir una unitat de l'encaix entre música i paraula. Potser la relació d'Itàlia amb l'obra expliqui el perquè de la magnífica concepció dramaturgicomusical del director musical milanès Daniele Callegari. És a partir d'aquesta direcció que Callegari sap repartir el joc i assolir l'equilibri amb uns més que bons solistes vocals (Brück, Pirgu i Khismatullin) en la tríada Rigoletto-Duc-Gilda ben assistits per la resta d'un repartiment i un cor masculí en ascens. Però la sensació de tornar a veure allò vist i conegut no deixa d'aparèixer, per la qual cosa un es planteja si aquest Rigoletto, en veritat, és recepcionat per nous afeccionats o bé és un exercici de repetició amb escassa diferència per als liceistes de sempre.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 07-12-2021, Pàgina 31

-El Punt Avui. Nacional 07-12-2021, Pàgina 23

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2068360-repeticio-amb-escassa-diferencia.html>